

елиминирана като провокираща вредоносни влияния с присъствие-то си в пределите на цялото социално пространство.

Релацията „цигани – боклук“ има и други свои, по-дискретно и опосредствано, завоалирано проявяващи се измерения и резонанси в масовата психика и всекидневното съзнание. Доколкото ромите са в немалката си част с най-ниска образователна и трудово-профессионална квалификация, те са включени в онези сектори от пространството на стопанския живот, които обективно са обвързани най- пряко с черна, мръсна, трудна, непrestижна, потискаща душевността и самочувствието на „цивилизования“ човек работа. Тази им обективна разположеност в такива сектори сама по себе си вече формира или възпроизвежда съответни стереотипни нагласи и оценки на „другите“ социални кореспонденти в отношенията и практическите им взаимодействия с ромите като общност или индивиди.

Разбира се, в подобни сектори не са включени единствено и само ромите. В тях работят немалко българи и турци. Именно повишаването на духовните претенции и очаквания, на културното равнище, на социалния статус на значими маси от трудещи се през последните десетилетия, както и все по-нарастващият брой и слой от дефицитни професии в различни парцели на стопанското пространство предполагаха някакво изменение в официално легитимираните „портрети“ на едни или други професии, както и на семиозиса на техните длъжностни характеристики в зрителното поле на масовата психика, на всекидневното съзнание. В този порядък е твърде забележим процесът на подменяне на официалните емблеми за едни или други професионални дейности (в повечето от които най-вече бяха ангажирани циганите).

Така например на феноменологично равнище е уловима своеобразната еволюция в наименованията на дейности, свързани със селскостопанския и по-точно с животновъдния труд. Нейното начало започна своята интересна „биография“ от професии като свинари, коняри, кравари, овчари, премина през „скотовъдци“ и по-късно през „животновъди“, за да се фиксира впоследствие в понятийния ареал с „оператори на биологични единици“.

Нещо подобно ставаше и с онези лица, които бяха ангажирани с поддръжката на обществената хигиена (на общинско, градско или